

## Arrest

**nr. 307 171 van 24 mei 2024**  
**in de zaak RvV X / IV**

**Inzake:** 1. X  
2. X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren de Moldavische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 23 juni 2022, dienen diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden de dossiers van verzoekers op 18 april 2023 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekers gehoord worden op 28 september 2023.

1.3. Op 30 november 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen die aangetekend worden verstuurd op 1 december 2023.

De eerste bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

#### **A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, een Roma te zijn van etnische afkomst en een christen te zijn. U bent geboren op 09/10/1967 in Omsk. U verbleef voornamelijk in Rusland, omdat het klimaat in Moldavië niet goed was voor uw zoon [I.S.] (O.V. [I...], CG [...]). Soms keerde u voor een of 2 maanden terug naar Moldavië en toen verbleef u in Soroca. U ging naar school tot de 7e klas en u was actief in de kleine handel. U verklaarde dat u niet arbeidsgeschikt bent en geen enkel werk kan doen.*

*In 2020 – bij het begin van de COVID-pandemie – was u met uw zoon [I.] in Georgië, toen hij ziek werd. Uiteindelijk bleek het te gaan om schizofrenie. Nadat u uit Georgië terugkeerde naar Moldavië, ontstonden er problemen tussen uw zoon [I.] en uw broer [I.], die ook aan schizofrenie lijdt. Zo duwde uw broer uw zoon op een bepaald moment van de trap. Tijdens dit incident wilde u tussenbeide komen, waardoor uw broer u ook sloeg. Jullie belden regelmatig de politie en de dokters voor uw broer en soms namen zij hem mee naar een speciale kliniek in Statsbeltse. Daarnaast verbleven u en [I.] – omwille van de problemen tussen uw zoon en uw broer – soms bij uw tante die tegenover uw moeder en broer woonde. In Moldavië kreeg uw zoon medicatie en stond hij onder toezicht van een psychiater. Deze medische hulp was volgens u echter onvoldoende. Tot slot verklaarde u dat uw zoon een telefoon had met krediet en dat u dat bedrag niet kon terugbetalen. Verder vond u ook de medische behandeling voor uzelf onvoldoende. Zo verklaarde u dat u de houding van de jonge dokters verschrikkelijk vond. U ging eens voor een bloedafname naar zo een jonge dokter, maar u werd verbaal aangevallen. Tot slot werd u uitgescholden op straat, omdat u een Roma bent. Omwille van deze problemen besloot u om samen met uw zoon Moldavië te verlaten.*

*Jullie verlieten Moldavië in augustus 2021 en jullie reisden via Roemenië en voor u onbekende landen naar Duitsland. Daar werd u verenigd met uw zus [S.S.] (O.V. [...], CG [...]). Jullie dienden in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in, maar omdat u in Duitsland geweigerd werd om medisch behandeld te worden, reisden jullie na ongeveer 5 maanden verder naar Frankrijk. In Frankrijk dienden jullie eveneens een verzoek om internationale bescherming. Na ongeveer 5 maanden reisden jullie verder naar België, waar jullie aankwamen op 23/06/2022. Diezelfde dag dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Bij de DVZ verklaarde u dat u hepatitis hebt, dat u problemen hebt met uw rug en benen en dat u suikerziekte hebt (Vragenlijst DVZ, punt 39). Op het CGVS verklaarde u dat u zich niet zo goed voelde, dat u een hoge bloeddruk hebt en dat u niet lang kan stilzitten, maar dat het gaat lukken (CGVS, p. 2). Op de vraag hoe uw medische toestand een invloed kon hebben op het persoonlijk onderhoud, verklaarde u dat u hepatitis C hebt, dat u levercirrose hebt, dat u spinale problemen hebt en dat u problemen hebt met uw benen. U verklaarde dat u niet kan werken en niet kan wandelen (CGVS, p. 3). Er werd u meegedeeld dat u het op tijd moest zeggen als u zich ziek voelde of pijn had, zodat de nodige maatregelen konden genomen worden (CGVS, p. 3). Verder werd u ook meegedeeld dat u – indien u dat wenste – mocht rechtstaan of bewegen tijdens het interview (CGVS, p. 2). Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed heeft gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u bovendien dat u hebt kunnen zeggen wat er op u maag lag en dat u de vragen goed had verstaan (CGVS, p. 18). Bovendien verklaarde u bij de DVZ dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure zouden kunnen bemoeilijken (Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ, 02.08.2022). Uit de door u neergelegde medische documenten blijkt dat u kampt met diverse medische problemen (zie administratief dossier, groene map). Er kan uit deze medische documenten echter niet worden afgeleid op welke manier uw medische toestand een invloed kan hebben op uw deelname aan de asielprocedure. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Uit uw verklaringen blijkt dat u niet naar Moldavië kan terugkeren, omdat u vreest dat uw zoon [I.S.] (O.V. [I...], CG 22/21699) zal gedood worden door uw broer [I.], die eveneens aan schizofrenie lijdt (CGVS, p. 8). Verder verklaarde u dat u niet terug kan omdat er onvoldoende medische bijstand is voor u en uw zoon*

(Vragenlijst CGVS, vraag 5; 7 & CGVS, p. 8; 14). Tot slot vreest u de discriminatie van Roma in Moldavië. Zo werd u regelmatig op straat uitgescholden omwille van het feit dat u een Roma bent (CGVS, p. 16-17).

Met betrekking tot uw vrees dat uw zoon [I.] zal gedood worden door uw broer (CGVS, p. 8), dient het volgende opgemerkt te worden.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de **COI Focus. Moldavië. De Romaminderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. In dit verband dient te worden aangestipt dat er sprake kan zijn van een bepaalde mate van onderraportering van incidenten. Ook blijkt dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Daartegenover staat dat Roma vaak niet op de hoogte zijn van de juridische mogelijkheden die er zijn om bescherming te krijgen of om hun rechten af te dwingen.

Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal erop dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U blijft hier in gebreke.

Uit uw verklaringen van u en uw zoon [I.] blijkt immers dat de Moldavische autoriteiten de nodige stappen hadden ondernomen om jullie te beschermen. U verklaarde dat jullie vaak de ambulances en politie hadden opgeroepen als er problemen waren met uw broer. Als zij dan kwamen, gebeurde het soms dat zij uw broer voor een beperkte periode van ongeveer 21 dagen à een maand meenamen naar een speciaal ziekenhuis in Statsbeltse (CGVS, p. 10 & CGVS [I.], p. 9). U verklaarde dat uw broer daar spuiten kreeg en dat hij – als hij dan terug naar huis kwam – normaal is zolang hij niet drinkt (CGVS, p. 11). Verder verklaarde u dat de politie kwam praten met uw broer als jullie hen belden, dat zij uw verklaringen noteerden en zeiden dat zij een week later terug zouden komen, omdat ze veel andere aangiftes hadden. Uiteindelijk kwam de wijkagent een week later effectief terug langs (CGVS, p. 12). Zo kwam de politie uw broer waarschuwen in het kader van het incident waarbij hij uw zoon van de trap duwde en werd hij opgenomen in het ziekenhuis (CGVS, p. 12). Uw zoon [I.] verklaarde eveneens dat de politie uw broer naar een ziekenhuis stuurde (CGVS [I.], p. 9). Bovendien verklaarde uw zoon dat – bij een terugkeer – de politie niets zou kunnen doen omdat uw broer ziek is, maar dat zij wel een ambulance zouden laten komen om hem naar het ziekenhuis te brengen (CGVS [I.], p. 10). U verklaarde dat u geen bescherming zou krijgen van de politie bij een terugkeer naar Moldavië, omdat de politie niets doet en enkel geld vraagt (CGVS, p. 12). Zulke algemene en onpersoonlijke verklaringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Bovendien bleek uit de verklaringen van u en uw zoon duidelijk dat de Moldavische autoriteiten noch onmachtig noch onwillig zouden zijn om jullie de nodige bescherming te bieden. Hierbij dient bovendien gewezen te worden op het feit dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

Uit voornoemde informatie blijkt bovendien dat er in geval van discriminatie of gewelddaden een klacht kan worden ingediend bij de politie. Uit een onderzoek van het EEF uit 2018 blijkt dat Roma (en andere kwetsbare groepen) toch een bepaalde mate van vertrouwen hebben in de politie en vaker een beroep doen op de politie in vergelijking met andere groepen van de bevolking. Daarnaast bestaan er in Moldavië ook andere kanalen, die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten, zoals de Community Mediators binnen de Roma-gemeenschap, de Ombudsman of de Equality Council. Voorts voert de Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Vervolgens – met betrekking tot uw verklaringen dat u naar België kwam voor de medische behandeling van u en uw zoon (Vragenlijst CGVS, vraag 5; 7 & CGVS, p. 8; 15) – dient het volgende opgemerkt te worden

*Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, ondanks de jammerlijke medische situatie van u en uw zoon [I.], het louter hebben van medische problemen niet afdoende is om in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Het hebben van medische problemen op zich houdt geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Evenmin zijn er aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.*

*Met betrekking tot uw eigen medische problemen, dient voorst opgemerkt te worden dat u verklaarde dat u een huisdokter had die gepensioneerd was. U verklaarde dat zij u geen medicatie gaf, omdat het stadium van diabetes waarin u zich bevindt, niet te behandelen is met medicatie. Zij gaf u het advies om wit brood, rijst en witte pasta te vermijden (CGVS, p. 15). Daarnaast verklaarde u dat u – indien u het nodig had – dringende medische hulp kon verkrijgen tegen betaling. Iedereen moest dit betalen volgens u (CGVS, p. 15). Hieruit blijkt dat het voor u mogelijk is om de nodige medische behandeling te verkrijgen in Moldavië. Uit de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat u medische hulp kon verkrijgen in uw land van herkomst (zie administratief dossier, groene map). Betreffende het incident waarbij u eenmalig verbaal werd aangevallen door een jonge dokter toen u een bloedafname ging doen (CGVS, p. 14), dient opgemerkt te worden dat dit betreurenswaardig is, maar dit kan naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Met betrekking tot de medische behandeling van uw zoon [I.] – die lijdt aan schizofrenie – dient het volgende opgemerkt te worden.*

*Vooreerst blijkt uit de verklaringen van u en uw zoon [I.] dat er medische hulp beschikbaar was voor hem in Moldavië. U verklaarde immers dat uw zoon onder toezicht stond van een psychiater en dat hij medicatie kreeg. Deze medicatie hielp volgens u echter niet zoveel (CGVS, p. 13). Verder verklaarde u dat de dokter zei dat uw zoon zich nog in het beginstadium van schizofrenie bevond en dat hij vatbaar is voor behandeling. Het was volgens de dokter niet zinvol om uw zoon op te nemen in een instelling, omdat hij dan veel antipsychotica zou krijgen en zijn situatie erger zou worden (CGVS, p. 13; 15). Volgens u was dit de normale gang van zaken bij mensen die in dat stadium van schizofrenie zaten (CGVS, p. 14). Uw zoon Ion verklaarde zelf eveneens dat hij medicatie kreeg in Moldavië en dat hij tevreden was over de medische hulp die hij daar verkreeg (CGVS [I.], p. 9). Bijgevolg blijkt nergens uit de verklaringen van u en uw zoon Ion dat het Moldavische gezondheidspersoneel onmachtig of onwillig zou zijn om uw zoon de nodige medische diensten te verlenen.*

*Verder verwees u naar het feit dat – in tegenstelling tot in België – er in Moldavië slecht wordt omgegaan met de mensen in de psychiatrische instellingen (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u daar niet dezelfde geneeskunde of behandeling hebt zoals hier. Volgens u wordt er koelbloedig omgegaan met zulke zieken zoals uw zoon (CGVS, p. 15). Uit uw verklaringen blijkt dat dit niet enkel het geval was voor uw zoon, maar voor alle zieken, onafhankelijk van wie het is (CGVS, p. 15-16). Het feit dat de omgang met uw zoon door het medisch personeel niet altijd op de gepaste manier is verlopen, is betreurenswaardig, maar kan niet worden gezien een ernstige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het is immers niet zo dat uw zoon iedere vorm van medische hulp werd geweigerd, maar wel dat deze medische hulp eerder gebrekkig was in vergelijking met de hulp die hij hier in België krijgt. Het feit dat de gezondheidszorg in Moldavië van mindere kwaliteit is dan die in België, is echter een praktische vaststelling, die an sich vreemd is aan de Vluchtelingenconventie. Hierbij dient bovendien benadrukt te worden dat uw zoon verklaarde dat hij tevreden was over de hulp die hij kreeg in Moldavië (CGVS Ion, p. 9).*

*Tot slot verklaarde u dat u geen uitkering kreeg voor uw zoon, omdat hij niet in het ziekenhuis verbleef (CGVS, p. 14). Verder had dit volgens u ook te maken met het stadium van de ziekte waarin uw zoon zich bevindt (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt dat het feit dat u geen uitkering kreeg, de normale gang van zaken is en bijgevolg is er geen sprake van persoonlijke vervolging. Bovendien dient opgemerkt te worden dat uw zoon verklaarde dat hij zich kan laten erkennen als invalide en dat hij dan bijvoorbeeld een uitkering zou krijgen en een beroep zou kunnen doen op de overheid om ergens onderdak te vinden (CGVS, p. 10-11). Hij verklaarde dat hij niet wilde erkend worden als invalide, maar dat het bij een terugkeer mogelijk zal zijn om dat te laten doen (CGVS, p. 10; 11). Bijgevolg blijkt hieruit opnieuw niet dat de Moldavische autoriteiten of het gezondheidspersoneel niet bij machte zou zijn of onwillig zou zijn om u en uw zoon te ondersteunen.*

Op basis van bovenstaande vaststellingen kan, met betrekking tot de ziekte van uw zoon en uw eigen medische problemen, geconcludeerd worden dat dit in hoofdte van u en uw zoon [I.] niet beschouwd kan worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder slaagt u er hoe dan ook niet in aannemelijk te maken dat jullie medische situatie een aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in Moldavië.

Tot slot dient met betrekking tot uw verklaringen dat Roma gediscrimineerd worden in Moldavië (CGVS, p. 16-17), het volgende opgemerkt te worden.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022**, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precare economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwilling zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie,

bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U verklaarde dat u regelmatig werd geconfronteerd met beledigingen in het openbaar (CGVS, p. 16-17). Hierbij dient opgemerkt te worden dat dit betreurenswaardig is, maar dit kan naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder verwees u in het algemeen naar het feit dat er een wet is dat iemand een boete krijgt als die een Roma uitscheldt, maar dat dit niet in overweging wordt genomen en naar het feit dat er soms gevochten wordt (CGVS, p. 16). In dit verband dient herhaald te worden dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade steeds in concreto dient te worden aangetoond. Het volstaat in deze niet zich te beperken tot een loutere verwijzing naar een algemene situatie of algemene informatie. U brengt met uw algemene beschouwingen geen concrete, op uw persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou kunnen blijken dat u in Moldavië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Op basis van bovenstaande vaststellingen dient gesteld te worden dat u er niet in slaagt om aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een systematische schending van uw fundamentele rechten.

Tot slot verklaarde u dat uw zoon een telefoon had met krediet en dat u het bedrag niet kan terugbetalen (CGVS, p. 8). U verklaarde dat uw moeder hierdoor brieven krijgt, waarin gevraagd werd om de lening terug te betalen. Volgens u is dit de normale gang van zaken (CGVS, p. 16). Verder hebt u hierdoor nooit persoonlijke problemen gehad (CGVS, p. 16). Bijgevolg kan dit in uw hoofde niet worden gezien als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en slaagt u er niet in aannemelijk te maken hoe deze situatie in uw hoofde aanleiding zou geven tot een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit in Moldavië.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw medische documenten uit Moldavië uit 2010 bevestigen dat u in uw land van herkomst medische hulp kreeg. Uw medische documenten uit Duitsland en België bevestigen het feit dat u met diverse medische problemen kampt, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. Er dient echter opnieuw opgemerkt te worden dat hieruit niet kan worden afgeleid op welke manier uw problemen een impact hebben op uw deelname aan de asielprocedure. De medische documenten van uw zoon Ion uit Moldavië, Georgië, Duitsland en België bevestigen dat uw zoon lijdt aan schizofrenie, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. Tot slot bevestigt de kopie van het paspoort van uw zoon Ion louter zijn identiteit, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing genomen ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

U verklaart de Moldavische nationaliteit te bezitten, een Roma te zijn van etnische afkomst en een christen te zijn. U bent geboren op 02/01/1997 in Soroca, waar u verbleef van uw geboorte tot uw vertrek. Doorheen uw leven verbleef u ook regelmatig in het buitenland, zo verbleef u in Rusland en Georgië. U ging ongeveer 4 jaar naar school en u hebt niet gewerkt in Moldavië.

Rond 2019 of 2020, toen u in Georgië was, werd u ziek. Uiteindelijk bleek dat u lijdt aan schizofrenie. Wanneer u dan uit Georgië terugkeerde naar Moldavië, leidde dit tot problemen met uw oom Ion. Hij lijdt

eveneens aan schizofrenie en heeft een alcoholprobleem. Zo schreeuwde hij tegen u, vroeg hij u naar geld en sloeg hij u. Ongeveer 2 maanden voor uw vertrek was u aan het roken, toen uw oom een sigaret kwam vragen. U wilde dit niet afgeven, waardoor hij u begon uit te schelden en u op uw borst sloeg. In het kader van de problemen met uw oom, nam jullie contact op met de politie. Uiteindelijk werd uw oom 2 of 3 keer gedurende een maand opgenomen in het ziekenhuis. U vreest dat hij u niet meer zal binnenlaten en zal zeggen dat u niet meer welkom bent thuis. Verder vreest u ook dat hij u zal verminken. Tot slot vreest u ook dat de oorlog zal uitbreken in Moldavië en verklaarde u dat de kinderen naar de oorlog werden gestuurd. Omwille van deze problemen verliet u Moldavië, samen met uw moeder [L.S.] (O.V. [...], CG [...]).

Jullie verlieten Moldavië in augustus 2021 en jullie reisden via voor u onbekende landen naar Duitsland. Daar werd u verenigd met uw tante [S.S.] (O.V. [...], CG [...]). Jullie dienden daar een verzoek om internationale bescherming in, maar kregen een weigeringsbeslissing. Enige tijd later reisden jullie verder naar Frankrijk, waar jullie ongeveer 3 à 4 maanden verbleven. Uiteindelijk reisden jullie naar België, waar jullie op 23/06/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Bij de DVZ verklaarde u dat u lijdt aan schizofrenie (Vragenlijst DVZ, punt 38 & Fiche "Beoordeling bijzonder procedurele Noden, 02.08.2022). Dit blijkt ook uit de medische documenten die u neerlegde uit Moldavië, Georgië, Duitsland en België (zie administratief dossier, groene map). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gevraagd hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat u zich goed voelde. Maar u verklaarde dat u betere en slechtere periodes hebt en dat de slechtere periodes plots opkomen (CGVS, p. 2-3). Verder verklaarde u dat u mogelijks niet altijd zou begrijpen wat de Protection Officer bedoelde met een vraag (CGVS, p. 3). Er werd u meegedeeld dat u het moest aangeven als u een vraag niet begreep en dat u uw tijd mocht nemen om te antwoorden op een vraag (CGVS, p. 3). Daarnaast verklaarde u dat u geheugenproblemen hebt en dat het moeilijk is om in het geheel iets te vertellen (CGVS, p. 3). Hierbij dient opgemerkt te worden dat het voor zich spreekt dat bij de vaststelling van bepaalde onwetendheden wordt ingeschat in hoeverre dergelijke lacune al dan niet een aannemelijke verklaring zou hebben of niet. Uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat uw medische en psychologische toestand geen invloed heeft gehad op het verloop van het persoonlijk onderhoud. U maakte zelf op geen enkel moment gewag van eventuele problemen. Doorheen het persoonlijk onderhoud werd gevraagd naar hoe u zich voelde, waarop u verklaarde dat u zich goed voelde (CGVS, p. 9). Op het einde van het persoonlijk onderhoud verklaarde u bovendien dat het gehoor goed was verlopen, dat u alle vragen – al dan niet na verduidelijking – had begrepen en dat u de tolk goed had verstaan (CGVS, p. 12). Tot slot dient opgemerkt te worden dat het CGVS op 19/10/2023 een medisch attest van 08/09/2023 ontving, waarin stond dat u maandelijks naar de depotkliniek van het UPC Duffel gaat voor een insputing. Verder staat er dat uw aandoening zich uit in een slechte zelfzorg en – indien niet goed behandeld – in agressie naar anderen. Tot slot staat er in geschreven dat u in tijdens consultaties niet in staat bent om een coherent gesprek te voeren of om correct op de vragen te antwoorden. Er werd geconcludeerd dat u medisch gezien niet in staat was om een betrouwbaar interview af te leggen (zie administratief dossier, groene map). Verder ontving het CGVS op 23/11/23 een nieuw medisch attest van diezelfde dag, waarin dezelfde elementen werden vastgesteld (zie administratief dossier, groene map). Er dient echter vastgesteld te worden dat deze medische attesten onvoldoende staven dat u daadwerkelijk niet in staat zou zijn om een betrouwbaar interview af te leggen. Dit blijkt eveneens niet uit de overige medische documenten die u neerlegde. Bovendien dient benadrukt te worden dat uit de analyse van het gehoorverslag blijkt dat u in staat was om consistente en coherente verklaringen af te leggen en werden er doorheen het persoonlijk onderhoud geen problemen vastgesteld. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen dat u vreest om verminkt te worden door uw oom en dat hij u uit het huis zal zetten (CGVS, p. 7), dient opgemerkt te worden dat uw moeder [L.S.] (O.V. [...], CG [...]) zich beroept op dezelfde asielmotieven. In het dossier van uw moeder werd een weigeringsbeslissing genomen, waardoor ook in uw hoofd geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld op deze basis. De beslissing van uw moeder luidt als volgt:

[idem motieven eerste bestreden beslissing]

Tot slot verklaarde u dat u vreest dat er oorlog zal uitbreken in Moldavië en dat de kinderen naar de oorlog in Oekraïne werden gestuurd (CGVS, p. 4). Hiervoor baseerde u zich op het feit dat Rusland oorlog voert in

Oekraïne en dat Moldavië net naast Oekraïne ligt. Verder verklaarde u dat de kinderen worden gestuurd om te vechten, maar dat zij dat niet willen (CGVS, p. 11). Dit is echter een louter blote bewering, die u op geen enkele wijze staft. Verder moet er benadrukt worden dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. De door jullie ingeroepen vrees voor een oorlog is actueel echter louter hypothetisch en volstaat zodoende niet om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

## **2. Het verzoekschrift**

In een enig middel voeren verzoekers een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers betogen dat de commissaris-generaal hun situatie minimaliseert en vrijwel geen rekening heeft gehouden met hun specifiek profiel als lid van de Roma gemeenschap. Zij stellen dat ze aanzien worden als tweederangsburgers en niet serieus worden genomen door de autoriteiten. Zij menen dat zij absoluut niet kunnen rekenen op bescherming van de Moldavische autoriteiten. Zij stippen aan dat zij bij de gezondheidszorg minder aandacht kregen of zelfs de schuld kregen indien er een fout plaatsvond. Zij citeren dienaangaande uit de notities van hun persoonlijk onderhoud. Zij menen dat de discriminatie en haat ten aanzien van Roma's alom vertegenwoordigd is in de Moldavische maatschappij met alle gevolgen vandie en citeren uit het rapport van ECRI “on the Republic of Moldova” van 2 oktober 2018. Vervolgens voeren zij aan dat hoewel de Moldavische regering de afgelopen jaren inspanningen heeft geleverd om de Roma-minderheid te integreren en discriminatie te bestrijden, niet ontkend kan worden dat er nog veel gedaan moet worden en dat die pogingen niet altijd succesvol zijn, wat ook erkend wordt in de bestreden beslissingen. Zij citeren hieromtrent uit pagina's 16 en 18 van de COI Focus waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissingen en vervolgen dat dit ook bekrachtigd wordt door het Bureau van *Solidaritätsnetz International*, dat de situatie in Moldavië inzake de Romagemeenschap nauwlettend opvolgt, waaruit zij eveneens citeren. Hieruit blijkt volgens hen dat wat de actieplannen ter bevordering van de integratie van de Roma-gemeenschap in Moldavië betreft, de centrale autoriteiten van Moldavië allerm minst moeite doen omdat het programma voor de ondersteuning van de Roma-bevolking in de Republiek Moldavië voor 2022-2025 niet goed is gecoördineerd en er geen rekening gehouden wordt met de standpunten en wensen van de maatschappelijke organisaties (tevens de belangrijkste actoren) van de Roma. Het risico dat zij een doelwit zullen worden vanwege hun etniciteit is volgens hen bijzonder groot en kan niet genegeerd worden. Zij stellen ten slotte dat ze ten einde raad zijn, dat ze geen volwaardige leden zijn van de maatschappij en dat ze er niet gezien worden als Moldaviërs.

## **3. Nieuwe stukken**

3.1. Er worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

## **4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep**

### **4.1. Bevoegdheid**

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St.

Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

#### 4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Verzoekers' vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Verzoekers hebben Moldavië verlaten omdat de medische hulp er volgens hen onvoldoende was, verzoeker aan schizofrenie lijdt en hij problemen heeft gekend met de broer van verzoekster, zij er omwille van hun Roma etnie worden uitgescholden en omdat verzoekster in betaalproblemen zat omwille van de telefoon van verzoeker. Verzoeker vreest nog dat er een oorlog zal uitbreken in Moldavië.

4.3.2. Middels de bestreden beslissingen oordeelt de commissaris-generaal dat zij niet aannemelijk maken dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag lopen, noch dat zij in geval van terugkeer naar Moldavië een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op volgende vaststellingen:

i) Met betrekking tot verzoekers' vrees dat verzoeker zal gedood worden door zijn oom wordt opgemerkt dat uit de COI Focus Moldavië. De Roma- minderheid van 1 maart 2022 blijkt dat hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, er geen sprake is van systematische gewelddaden ten aanzien van Roma. Hierbij wordt nog opgemerkt dat (a) uit verzoekers verklaringen blijkt dat de Moldavische autoriteiten de nodige stappen hadden ondernomen om hen te

beschermen; (b) uit voornoemde informatie blijkt dat er ingeval van discriminatie of geweldsdaden een klacht kan worden ingediend bij de politie, dat er kanalen bestaan die bijstand kunnen bieden voor Roma die een beroep willen doen op de bescherming van de autoriteiten en dat de Moldavische NGO *Roma National Center* een project uitvoert dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor proberen te zorgen dat Roma en andere etnische minderheden een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting; ii) Met betrekking tot verzoekers verklaringen dat zij naar België kwamen voor hun medische behandeling wordt opgemerkt wat volgt (a) het louter hebben van medische problemen is niet afdoende om in aanmerking te komen voor internationale bescherming en zij dienen zich hiervoor te richten tot de geëigende procedures; (b) voor verzoekster is het mogelijk om de medische behandeling te verkrijgen in Moldavië; (c) voor verzoeker was er medische hulp beschikbaar in Moldavië; (d) het feit dat de omgang met verzoeker door het medisch personeel niet altijd op de gepaste manier is verlopen, is betreurenswaardig maar kan niet worden aanzien als ernstige vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade; (e) het feit dat verzoekster geen uitkering kreeg is blijkbaar de normale gang van zaken en betreft geen persoonlijke vervolging te meer nu verzoeker verklaarde dat hij zich kan laten erkennen als invalide waardoor hij een uitkering zou kunnen krijgen, maar dit niet wilt;

iii) Met betrekking tot verzoekers vrees als Roma gediscrimineerd te worden wordt opgemerkt dat (a) uit de COI Focus Moldavië, De Roma-minderheid van 1 maart 2022 niet blijkt dat de mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context beschouwd worden als vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en evenmin dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden; (b) het feit dat verzoekster vaak geconfronteerd werd met beledigingen in het openbaar dit naar aard, intensiteit en draagwijdte niet beschouwd kan worden als vervolging of als ernstige schade;

iv) Met betrekking tot verzoekers verklaring dat verzoeker een telefoon had met krediet en dat zij dit niet kan betalen dient te worden vastgesteld dat zij hierover nooit persoonlijke problemen heeft gehad;

v) Met betrekking tot verzoekers vrees dat er oorlog zal uitbreken in Moldavië en dat de kinderen naar de oorlog in Oekraïne worden gestuurd betreffen respectievelijk een hypothetische vrees en een loutere blote bewering;

vi) De door verzoekers neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

4.3.3. In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en worden niet *in concreto* weerlegd in het verzoekschrift. Het komt nochtans aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter, zoals blijkt uit de uiteenzetting die volgt, in gebreke blijven. In de bestreden beslissingen wordt terecht gemotiveerd dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij Moldavië verlaten hebben omwille van een persoonlijke gegronde vrees voor vervolging of omwille van een reëel risico op ernstige schade.

In het verzoekschrift spitsen verzoekers hun betoog uitsluitend toe op hun specifiek profiel als behorende tot de Roma gemeenschap en trachten zij aan te tonen dat ze zich niet kunnen beroepen op de bescherming van de Moldavische autoriteiten. Verwijzend naar rapporten stellen zij dat zij op basis van hun etniciteit een doelwit zullen vormen bij terugkeer.

Met hun betoog slagen zij er geenszins in om afbreuk te doen aan de uitgebreide motieven dienaangaande in de bestreden beslissingen. Bovendien stemt de informatie die zij aanhalen en waaruit zij citeren grotendeels overeen met en ligt die voor het overige volledig in dezelfde lijn als de landeninformatie zoals gehanteerd door de commissaris-generaal en zoals opgenomen in de mappen 'landeninformatie' in de administratieve dossiers (AD CGVS, landeninformatie, COI Focus *Moldavië De Roma-minderheid*, 4 maart 2022).

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie blijkt duidelijk en genoegzaam dat het loutere gegeven dat verzoekers behoren tot de Roma-gemeenschap geenszins kan volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging (of nood aan internationale bescherming) in hun hoofde. Uit deze informatie blijkt dat het beleid van de Moldavische autoriteiten gericht is op de integratie van minderheden (zoals de Roma) en niet op discriminatie of vervolging. Tevens blijkt hieruit dat het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië over het algemeen voorhanden is en dat de rechten van de minderheden in dit land ook worden gerespecteerd. Voorts blijkt uit deze informatie dat de Moldavische autoriteiten, dit met de hulp van ondersteuning van zowel internationale als nationale organisaties, de nodige stappen ondernemen om de inclusie en integratie van Roma te bevorderen. Uit de beschikbare informatie blijkt dan ook dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet kunnen worden beschouwd als vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en dat zulke problemen aldaar doorgaans niet van dusdanige aard, intensiteit en draagwijdte zijn dat zij als vervolging in de voormelde zin kunnen worden gekwalificeerd. Van zulke vervolging kan bijgevolg slechts sprake zijn in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. Hoewel anti-Roma gevoelens, stereotypering, racisme en haatspraak ten aanzien van Roma voorkomen in Moldavië, is er evenmin sprake van systematische geweldsdaden jegens Roma. Verzoekers maken dergelijke uitzonderlijke omstandigheden niet *in concreto* aannemelijk waar verzoekster aangeeft dat zij regelmatig beledigd werd (NPO verzoekster, p. 16-17).

Immers, hoe verwerpelijk ook, kunnen dergelijke feiten niet beschouwd worden als vervolging omwille van hun aard en intensiteit en zij aldus niet zwaarwichtig genoeg zijn.

Bovendien kan uit de beschikbare, heden voorliggende landeninformatie niet worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om aan personen die tot de Romagemeenschap behoren de nodige bescherming te bieden. In het geval van discriminatie of gewelddaden, kan er immers klacht worden ingediend bij de politie. De Roma-gemeenschap heeft in de politie ook een bepaalde mate van vertrouwen en doet vaker een beroep op de politie in vergelijking met andere bevolkingsgroepen. Daarenboven bestaat er naast een klacht bij de politie de mogelijkheid om via andere kanalen eventuele gevallen van discriminatie en problemen aan te kaarten, zo kan er bijvoorbeeld beroep worden gedaan op de *Community Mediators* binnen de Roma-gemeenschap, kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van hun rechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via (de website van) de *Equality Council* klacht in te dienen over discriminatie. Ook zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen, streven ernaar de situatie voor de Roma te verbeteren en komen op voor de rechten van Roma. Daarbij streven zij onder meer een betere toegang tot het rechtswezen na en bewerkstelligen zij gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting.

Verzoekers tonen, waar zij in het verzoekschrift verwijzen naar en citeren uit enkele van hun eerder afgelegde verklaringen, hoegenaamd niet aan dat zij bij eventuele (ernstige) problemen in hun land van herkomst en zo zij daartoe de nodige, ernstige en aanhoudende pogingen zouden ondernemen, verstoken zouden riskeer te blijven van de nodige bescherming. Verzoekster gaf bovendien zelf aan dat zij zich in het kader van de problemen met haar broer kon wenden tot de ambulances en politie, dat de politie haar broer dan meenam en dat er ook een wijkagent langskwam (NPO verzoekster, p. 10). Dat de politie zich, zoals zij in het verzoekschrift trachten laten uitschijnen, niet zou willen optreden indien een Roma om hulp vraagt, vindt aldus geen steun in haar eigen verklaringen noch in de informatie die zich in het administratief dossier bevindt.

Voorts zijn er evenmin enige indicaties voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat verzoekers zich bij eventuele verdere, ernstige problemen niet opnieuw zouden kunnen wenden tot en alsnog de nodige bescherming zouden kunnen verkrijgen van de politie. Ook tonen zij niet aan dat of waarom zij geen toegang zouden hebben tot de andere, voormelde mogelijkheden om eventuele problemen in hunnen hoofde aan te kaarten in hun land van herkomst en mogelijkheden tot ondersteuning en bescherming. De motieven dienaangaande in de bestreden beslissing zijn pertinent en draagkrachtig, vinden steun in de notities van het persoonlijk onderhoud alsook in de landeninformatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en blijft integraal overeind.

Voor het overige voeren verzoekers ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven, die tevens pertinent en draagkrachtig zijn onverminderd overeind.

4.3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen zij aan dat zij op grond van de door hen aangevoerde asielmotieven in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3.5. Waar zij eerder nog verwezen naar de oorlog in Oekraïne als reden waarom zij niet zouden kunnen terugkeren naar Moldavië, tonen zij verder op generlei wijze aan dat er in Moldavië op heden een oorlog zou woeden en/of dat er sprake zou zijn van enige imminente militaire dreiging. Derhalve tonen verzoekers niet aan dat er in hun land van herkomst sprake zou zijn van een situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen zij aan dat de gevolgen van de oorlog in Oekraïne in hun land en regio van herkomst van zulke aard zouden zijn dat zij aldaar louter omwille van het gegeven dat er in het buurland een oorlog woedt een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en/of b) van de Vreemdelingenwet.

Uit niets blijkt dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van verzoekers' leven of hun persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

4.4. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantonen.

4.5. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO